

جنرال ارشد شوروی سابق: ورود ما به افغانستان یک اشتباه فاجعه بار بود

به مناسبت بیست و یکمین سال قتل احمد شاه مسعود

دگر جنرال بوریس گروموف آمر قوای نمبر ۴۰ اتحاد شوروی در افغانستان

دگر جنرال بوریس گروموف فرمانده اسبق اردوی چهل در افغانستان و قهرمان اتحاد شوروی به خبرگزاری ریا نویستی گفته است که کمک اتحاد شوروی به افغانستان می‌توانست کاملاً بر همکاری نظامی – تخنیکی و مشوره‌های مشاورین نظامی محدود گردد و ورود نیروهای شوروی به این کشور اشتباه فاجعه بار رهبری شوروی بود.

از سال ۲۰۱۰ بدین سو روز گرامی داشت یاد بود اتباع روسیه که وظیفه خدمت در خارج از این کشور ایفا کرده‌اند، در تاریخ ۱۵ فبروری تجلیل می‌شود.

چون همکاری و حمایت بدون تردید احمد شاه مسعود یکی از قوماندانان جهادی و امضای پروتوکول‌های وی با جنرال گروموف و حفظ سالنگ‌ها و پایپلین‌های گاز شمال که باعث طولانی شدن جنگ‌های افغانستان و شوروی گردید، وقتاً فوقتاً سبب افشاء حقایق جدیدی در صفحات تاریخ افغانستان خونین و مردم مظلوم آن می‌گردد، سطوری را از یکی از مصاحبه‌های آمر قوای شوروی در افغانستان، درین زمینه به مناسبت بیست و یکمین سال قتل مسعود تقدیم خوانندگان ارجمند می‌نماییم:

جنرال گروموف گفت: "ورود نیروهای شوروی به این کشور را اشتباه فاجعه بار رهبری آن وقت شوروی می‌دانم. درست است، به افغانستان به مثابه همسایه استراتژیک ما، باید کمک می‌کردیم، چیزی که اتحاد شوروی قبل از آغاز حضور نظامی انجام می‌داد؛ اما به نظر من، همکاری نظامی – تخنیکی و کمک به اردوی افغانستان به سطح مشاورین نظامی ما کاملاً کافی بود". او خاطر نشان ساخت که در برابر قطعات محدود نیروهای شوروی در افغانستان هیچکس و هیچگاهی وظیفه اشغال این کشور را قرار نداده است.

- معلوم است که با مسعود راجع به این موضوع موافقه حاصل شده بود تا او قطار های نیروهای شوروی را بدون هرگونه موانع از طریق کوتل سالنگ اجازه عبور دهد؟ چنین توافق چگونه دستیاب شده بود؟ مناسبات شما با احمدشاه مسعود چگونه بودند؟ شما با او ملاقات کرده بودید. او را چگونه به خاطر دارید؟

- بوریس گروموف: او، باوجود آنکه یکی از مخالفان اساسی ما اما شخص شایسته بود. احمد شاه مسعود همه چیز را بسیار خوب می فهمید. مردم که در دره پنجشیر زندگی میکردند، او را بسیار دوست داشتند. مسعود شخص بسیار متعهد بود. اگر او وعده میداد، پس صد درصد باید باور میداشت که او به قول خود وفا میکند. من با او یکبار قبل از خروج نیروها ملاقات کردم. این در ماه می سال ۱۹۸۸ بود. قبل از این ما به یکدیگر نامه ها می نوشتیم و از طریق مخبران روان میکردیم. ما راجع به همه چیز توافق نمودیم، همه پرابلم ها را حل و فصل کردیم، همکاری متقابل را سازماندهی کردیم، تا کدام چیزی غیرپیشبینی شده رخ ندهد. ما شفرها داشتیم، برعلاوه این ما اطلاعیه ها را شفرسازی میکردیم، تا کدام کسی دیگر از نام احمدشاه مسعود عمل نکند. آخرین بار ما راجع به محل مشروط - این در نزدیکی محل استقرار غند ۱۷۷، در برابر دروازه ورودی در دامنه کوه بود، جای که بخش کوهستانی راه سالنگ آغاز میشود، ملاقات نمودیم. به طرف راست راه بسوی دره پنجشیر می رفت و مستقیماً راه عمده: کابل - کوتل سالنگ جدا میشد. ما در نقطه تقاطع دو راه بدون محافظین باهم ملاقات کردیم. ما در حدود پنج دقیقه باهم گفتگو نمودیم و توافقات را تأیید کردیم. بعد از این ما اکثراً به همدیگر نامه می نوشتیم. «شوارنادزی» پافشاری میکرد، تا قبل از خروج نیروها، وقتیکه آخرین دو قطار از کوتل سالنگ عبور میکرد، ما باید بر احمدشاه مسعود ضربات قوی وارد می ساختیم که صورت گرفت. حتی در آن وقتی که ما ضربات وارد ساختیم، مسعود ضربه جوابیه بر ما وارد نه ساخت.

- **معلومات وجود دارد که ضربات بر دره وارد آورده شدند. آیا این درست است؟**

بوریس گروموف: ضربات بر اهداف وارد آورده شدند که مسکو، GRU داده بودند. اهداف را «گورباچیف» مطالبه میکرد و راجع به این به وزیر دفاع گفته شده بود. ممکن، به کدام ترتیب افسران ما به احمد شاه مسعود خبر دادند که ما به وارد آوردن ضربات مجبور خواهیم شد. اهداف در طول راه نشان داده شده بودند، جایی که مردم مسعود وجود داشتند، ولی در حدود ۹۰ درصد آنها رفته بودند. آنها شبکه اجنتان خود را داشتند و ما نیز به آنها خبر دادیم. ضربات همچنان به عمق مناطق - در شرق و غرب سالنگ وارد آورده شدند. ضربات بر دره توسط طیارات از خاک اتحاد

شوروی وارد آورده شدند. اما ما قاطعانه با چنین ضربات مخالف بودیم. ما به مسکو تلفون کردیم و گفتیم که اردوی ۴۰-م در این ضربات شرکت نخواهد کرد. ما عملاً از حدود تبعیت عدول کردیم. ما توضیح نمودیم که اگر این ضربات صورت گیرند و به هدف خود برسند، پس نیروهایی که در بخش ورودی کوتل سالنگ باقی مانده، از افغانستان خارج خواهند شد. اگر مجاهدین ضربه جوابیه وارد میکردند، فاجعه رخ میداد.

خروج خارج ساختیم. خارج ساختن تعداد عظیم نیروها و وسایط از کابل از طریق سالنگ فقط در ظرف یک ماه، وقتیکه در راست و چپ اشباح (مجاهدین افغان - تبصره *Afghanistan Sputnik*) نشستہ بودند، بسیار دشوار بود.

- کدام افکار و حرف ها در ذهن تان برای اولین بار خطور کرد، وقتیکه خروج نیرو ها خاتمه یافت؟

من با خود تقریباً چنین گفتم: "خدا راشکر که همه چیز خاتمه یافت" توان حرف زدن نداشتم. همچنان کلماتی وجود داشت که بهتر است آن را به زبان نیاورد."

- آیا آرزوی رفتن به افغانستان وجود نداشت؟ آیا شما در آنجا بعد از خروج نیروها بودید؟

"چنین آرزو وجود نداشت. من تقریباً در هر نقطه افغانستان بودم. با این محلات خاطرات ناخوش آیند من مربوط اند."

- آیا امریکا از شما در مورد مشوره ها راجع به این که چگونه باید در افغانستان جنگید، با توجه به تجربه شما، درخواست نموده یا نه؟

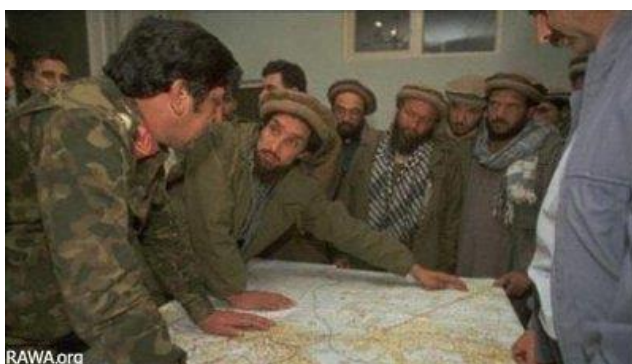
"واضحاً، بعد از اعمال تروریستی ۱۱ سپتمبر سال ۲۰۰۱ به من از سفارت امریکا و ناتو مراجع کردند. این قبل از ورود قطعات امریکا بود. من همه چیز را به رنگ های سیاه ترسیم کردم. من سعی نمودم توضیح دهم که آنها در آنجا با مشکلات مواجه خواهند شد و اینکه آنها بیهوده در آنجا مداخله میکنند. ولی آنها مداخله کردند و اینک ۲۰ سال در افغانستان قرار دارند.

- با درنظرداشت اینکه چندی قبل ترامپ راجع به خروج نیم از قطعات خارجی از افغانستان اعلام کرد، آیا امریکایی ها برای استفاده از تجربه تان به شما مراجعه نکرده اند؟

"حالا نه. آنها نمی توانند تجربه نیروهای ما را به این علت تکرار کنند که آنها نیروهای زمینی در افغانستان ندارند. ما از طریق دو مسیر زمینی بیرون میشدیم. اگر آنها نیروها را خارج می سازند، پس توسط قوای هوایی خواهند رفت. اگر باز هم از طریق زمینی اقدام کنند، پس افغانان آنها را

نخواهند بخشید، زیرا آنها امریکاییان را دوست ندارند، از همینرو آنها از طریق هوا خارج خواهند شد و این چیزهای کاملاً متفاوت اند.

تبصره مؤلف: امروز مطابق به نهم سپتامبر و هیجدهم سنبله یعنی روز قتل نسبتاً مرموز قوماندان احمد شاه مسعود ذریعه گروه و گروپ خودش است که متأسفانه با کجروی های بیحساب حامد کرزی و تصمیم غیر ملی وی به «**هفته نام نهاد شهید**» نامگزاری گردیده است. مردم افغانستان و اوراق تاریخ درد و رنج همگامی احمد شاه مسعود با قوای نمبر ۴۰ اتحاد شوروی را با امضای پروتوکول ها، حفظ سالنگ ها و پاییلین گاز شمال برای آن قوای زمینی تجاوزگران از یکطرف و جنایات بشری وسیع نامبرده را با دیگر گروه های سفاک جهادی در شهر کابل، بعد از شکست خفتبار روسیه، از جانب دیگر از یاد نبرده اند، ازینرو هفته شهید را که درین تقریباً نیم قرن خون و آتش در افغانستان در روز قتل مسعود، از جانب هر کی تعیین گردد، قبول ندارند.

عکس تاریخی احمد شاه مسعود با اعضای رژیم وابسته به شوروی، نبی عظیمی، عبدالحق علومی، انجنیر فنا و عده ای دیگر.... آیا تجزیه افغانستان مطرح بود؟

قبل از تسلط طالبان این روز یعنی «**۹ سپتمبر**» را که کاملاً جنبه تبلیغاتی داشت و تحمل آن برای ملت دردمند و به خون و آتش نشسته افغانستان طاقت فرسا بود، عده ای اوباش و ویران کار ومخصوصاً که اعضای گروپ مذکور کاملاً مسلح هم بودند، با هیاهو و سرو و صدا تجلیل می نمودند. پیروان مسعود در حالیکه از ایجاد وحشت و دهشت کار گرفته و مسلح به حملات و شعار های تفرقه انگیز میپرداختند، به جاده ها سرازیر میگردیدند. بار ها گوله باری های این گروه سبب قتل یا زخمی شدن بیگناهان گردیده که بازخواستی در قبال نداشته است، در حالیکه هر فردی اعم از جوان و پیر در هر منطقه ای و از هر قوم و تباری که جان خویش را چنین بیرحمانه از دست میداد، یک احمد شاه مسعود دیگری بود که خاموشانه جان میداد و برای تجلیل از مرگش، قالین

سرخ و گارد احترامی تنظیم نمیگردد. Dawatmedia۲۴.com